

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרב"ג דניאל זר שליט"א

י"ג אייר תשע"ט • גליון 66 • פרשת בהר

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:56	20:11	19:10	תל אביב
21:00	20:14	19:08	ירושלים
20:57	20:12	19:11	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרב"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

בזכות רבי שמעון

סיפור אישי שמספר בכל השנה הרב דניאל זר על רבי שמעון בר יוחאי

יראת שמים

אחת המתנות היקרות ביותר בהן זכינו, נחשפת לעינינו בפרשת שבוע זה. זוהי מתנה ייחודית ועוצמתית במיוחד, בזכותה אנו יכולים לעבור את התמודדויות החיים בהצלחה, ולהישאר מוגנים ושמורים גם מול הנסיגות המתחדשות עלינו כל העת. למעשה, המתנה הזו מנהלת לנו את חיי האיכות החיוביים, והיא מלווה אותנו 24 שעות ביממה, 365 יום בשנה, במשך מאה ועשרים שנות חיים...

זוהי מתנת 'יראת שמים', המוזכרת בפרשת השבוע במילים 'יראת מאלוקיך'. פירושו של דבר, שבכל מצב ומול כל התמודדות, יהודי ירא מאלוקיו, הוא ירא לעשות מעשים שאינם ראויים, שאינם עולים בקנה אחד עם מצוות בוראו, כי הוא חש שבורא עולם משגיח עליו בכל עת, והוא רואה ומבחין בכל פעולותיו, מעשיו ומחשבותיו. בזכות ההבנה הזו, אנו יכולים לנהל את אורחות חיינו אך ורק לפי מה שציווה אותנו בורא עולם, מתוך יראה ודאגה לכבוד שמים ראוי.

יראת שמים היא הכלי הראשוני, המוטיב המרכזי, הבסיסי. כי כשהיודי יודע וחש שיש בורא לעולם, ובכל רגע - הוא רואה הכל ובוהן את כל פעולותיו ומחשבותיו, אכן נסתר מנגד עיניו - כוונות ומחשבות, מעשים ותחושות, רצונות ומאוויים - הכל גלוי וידוע לפניו. כשעובדה זו ברורה היטב - הרבה יותר קל ליהודי להתמודד במצבי קושי ובעתות נסיון.

רבים הכלים והדרכים, להגיע לאותה יראת שמים נכספת. מהם כסגולה ליראת שמים - כמו הכיפה היקרה שלראשנו, ומהם ככלים מעשיים להגברת היראת שמים, כמו דקדוק והקפדה על ההלכות בלי פשרות. עם שניהם יחדיו נוכל לזכות להיות בעלי יראת שמים בשלמות!

לקרוא זוהר עד הבוקר, בגמר הלימוד אני עולה למעלה לחדרים הלכתי לישון בערך בשתיים וחצי. קמנו בארבע בבוקר לציון רבי יוחנן הסנדלר, יש בידינו דפים והוראות, עשינו מה שעשינו, חזרנו לרבי שמעון בר יוחאי ומתפללים בהנף החמה. התפללנו בציון של רבי אלעזר, שם יש בית כנסת, אני מניח את הראש על הציון ומרגיש ריח גן עדן. אינני אדם מדומיין ולכן אני חושד, אולי זה מהדסים, אולי ממשוהו אחר. בדרך חזור, הריח ממשיך איתי, וגם בחזור ניסים ונפלאות, באנו לירושלים, יום שישי, צריך להתכונן לשבת. ליל שבת אני מתפלל שמ"ע והריח הולך ומתחזק, עד כדי כך שלא יכולתי להתרכז בתפילה, מתפלל ומפסיק מתפלל ומפסיק. לא יכולתי לעמוד בעצמת הריח. כל הליל שבת כולם מסיימים את התפילה לפני, אני עוד בתפילה. לאחר מכן רציתי לברך על ההדסים, לא בירכתי, הריח שלי חזק יותר. ירדתי לקידוש כמעט הפסדתי. מאותו הרגע של הריח, כל הלחץ של הדיבור נעלם, לא סיפרתי לאף אחד, באיתי לפני המשגיח הרב שלנגר שליט"א, אני מדבר איתו, הוא שואל אותי מופתע, מה זה הדיבור הזה, וסיפרתי לו את מה שקרה.

שמעו היטב. הלחץ חלף לגמרי, והנה בליל שבת תמיד הייתי הולך מפורת יוסף עד מחנה יהודה, לבית כנסת של צדיקים ובראשם רבי דוד הצדיק היינו קוראים כל ליל שבת תהילים, ועד היום המשכתי המסורת הזו, שתקנתי כבר בפורת יוסף ארבעים שנה ת"ל.

הנה ליל חמישי כמעט לא ישנתי, התפללתי בניץ עם הרב שרעבי, יום חמישי נסענו בדרך שהיתה אז ארוכה במיוחד לת"א וטבריה ומשם לצפת ומירון בלימודים וריקודים. ליל שבת הלכתי ברגל שעה וחצי מהישיבה עד מחנה יהודה, והרגשתי כחות ברזל בלי עייפות כלל, מחיוק הריח הזה. נכנסתי לבית הכנסת של הצדיקים, רבי דוד בגיל מאה וחמש, ראו עליו שאינו אדם רגיל, כל שבת הייתי רואה אותו מתייחד עם קונו רבע שעה רצוף לא זז. והנה אני נכנס לפתח בית הכנסת הוא קם לקראתי מכסאו רץ עד אלי, ולוחץ את ידי ואומר לי תהיה בריא, הוא הרגיש וידע. הריח המשיך שלושה ימים. כשבאתי הביתה אחותי הקטנה אומרת לאבי שיחי, אבא תראה דניאל מדבר. דוד שלי אומר תראו איך הוא מדבר, כולם היו מופתעים.

מוסדות אור דוד וכל הפעילות והחזרה בתשובה חייבים תודה לרבן שמעון בר יוחאי, זכותו תגן עלינו אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הרב"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

גיל אני לספר מעשה זה, בידי הוה עובדא, לא מסופרים או ספרים. ואני חש הכרת הטוב עצומה לרבן שמעון בר יוחאי, ושפתי תבענה תהילה תמיד לאלוקינו, שהוציאני מאפלה לאורה כפי שתשמעו.

משחר ילדותי עד גיל עשרים! הייתי מדבר ואין איש מבין אותי, דיברתי במהירות ובלחץ. הייתי דורש מידי פעם בבית כנסת חצי שעה פנו אלי הקהל ואמרו לי לא הבנו מילה. רבות! למדתי בישיבת רוזין בני ברק, כשהייתי מדבר עם החברותא היה אומר לי, עדיף שתדבר פעם אחת ברור ולא עשר פעמים לא ברור. הייתי בישיבת פורת יוסף והמשגיח הרב שלנגר היה משדל אותי לטפל בדיבור בבית חולים, ניתן לשאול אותי, לא היה אפשר להבין אותי, חברותא לא רצו ללמוד איתי לא הבינו אותי.

בחסדי ד' הגעתי לירושלים שם היו צדיקים קדושי עליון, התקרבותי מזה לזה תודה לקל. יום אחד, אמר לי צדיק עליון, יש נסיעה חשובה למירון, אני התלבטתי אם ליסוע, לצאת מהישיבה באמצע הזמן להפסיד מהלימוד שלי, ואף כי לצורך כזה. אולם הוא אמר לי שכדאי, אז הסכמתי. ר"ח אדר היה חמישי ושישי, יום ד' למדנו עד מאוחר, וביום ה' בבוקר הלכתי להתפלל עם הרב מרדכי שרעבי ע"ה בהנף החמה, נתן לנו הצדיק לירה גדולה לשמירה, ואכן, כל הדרך היו לנו נסים, נסענו עד ת"א ואח"כ עד צפת, בלא כסף. וכך עוד ניסים. באנו לצפת הלכנו להתפלל אצל ציון האריז"ל, והנה סיימנו ותיכף שקיעה, ולא התפללנו מנחה. היינו חמשה אנשים, אמרנו אנו בשליחות א"א שנספיד, הלכנו בין הבתים למעלה והנה יש שם כמין ישיבה והיה שם מניין התפללנו מנחה, שאלו אותנו היכן מיועדות פנינו, אמרנו למירון. היה לישיבה הזו שני רכבים שלה רבני הישיבה אמרו שכולנו ניסע יחד. נסענו כל הישיבה ההיא לרשב"י, בשעתו לא היה מחיצה בין רבי אלעזר לרבי שמעון, ורקדנו שם שעה וחצי על ציון רבי אלעזר בהתלהבות אדירה. אח"כ נפרדנו ואנו נשארנו ללמוד אצל רבי שמעון. על הציון של רשב"י יש שם קופת ברזל גדולה לקחתי האדרא זוטא לקראתי זוהר בקול בהתלהבות, כעבור זמן רב, והשעה שתיים בלילה, האדרא על הקופה ואני קורא, בא זקן אחד ומסתכל מה אני קורא, קורא גם הוא ואני מסביר, וכעבור כמה דקות בא זקן אחר ועומד משמאלי. אני לא יכול להסביר, אבל אני מרגיש שמה שאני קורא אני רואה בעיניים. כעבור זמן הזקן משמאלי אומר, אני הולך ותיכף אחזור. כעבור כמה דקות גם הזקן מימין אומר כך. אני חושב לעצמי, זכותכם ללכת אינכם חייבים לי דבר כמו שבאתם בהתנדבות. אני ממשיך

פרשת השבוע עמ' 3

פינת ההלכה עמ' 3

סיפור לשבת עמ' 2

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

עיסקה בסיכון גבוה!

כתבה וכלשונה, ללא שום שינוי!
המוכר מביט בהודעה, ולרגע בהה בה בחוסר אמון. הנסתרה עליו בינתו של הרוכש? האם אינו מבין את המשמעויות של סדק לאורך 1.4 קומות מהמגדל? הרי זה מסכן את יציבות המגדל כולו, ודורש השקעת משאבים אדירה כדי להציל את המגדל ולבססו כראוי. מדוע הוא מבקש להמשיך בעיסקה הלא מוצלחת שביצע גם אחרי שהנתונים ברורים לו?

אך אם בכך בחר – ניחא, לו יהי כן. כבר ביום המחור, המשיכה העיסקה להתקדם כמוסכם...

עברו שלושה חודשים, והגיעו ימי החורף. גשמים עזים ניתכו על מנהטן, רוחות סערה וסופות קשות. השלג הצטבר בכל מקום, וגם בתוככי הסדק המתרחב במגדל...

מיד אחרי הסופה, הוציאו הרשויות 'צו סגירה' למגדל, עד תיקון בעיות הבטיחות והיציבות שהתגלו בו. מאות אלפי דולרים ירדו לטמיון בגין השבתת המגדל, מיליוני דולרים נוספים נאלץ הרוכש להשקיע בייצובו מחדש ושיפוצו כמקדם. אך לא היה לו למי לבוא בטענות ומענות – הן המוכר דיווח על הסדק ללא כחל ושרק, יידע אותו עליו ועל נזקו...

ואילו המוכר – למד להבין את הברכה הטמונה ביראת שמים. בלעשות את מה שהתורה מצווה, גם אם זה נראה לא הגיוני, גם אם על פניו נראה שיפסיד מהמהלך. ההליכה עם הוראות התורה בלי התחכמויות – הצילה אותו מנזק כספי עצום, והביאה את הברכה לביתו!

עמידה בהלכות ודקדוק והקפדה עליהן בלי פשרות – היא אחד הכלים המרכזיים להטמיע יראת שמים בליבנו. ההקפדה על כל הלכה, בלי לעגל פינות ובלי לחפש קולות – היא העומדת לנו ומוותירה את יראת השמים שלנו חזקה ואיתנה. אם איננו יודעים את דבר ההלכה באופן ברור – זה הזמן ללכת ולשאול שאלת רב, לקבל את הכרעת התורה ולנהוג על פיה.

כשיהודי חי על פי דרך התורה, כשהוא מקפיד על דבר ההלכה בלי פשרות, הוא זוכה להיות בעל יראת שמים, וגם זוכה בברכה ובשפע עושר ואושר!

כתיבה וכלשונה, ללא שום שינוי!
המוכר מביט בהודעה, ולרגע בהה בה בחוסר אמון. הנסתרה עליו בינתו של הרוכש? האם אינו מבין את המשמעויות של סדק לאורך 1.4 קומות מהמגדל? הרי זה מסכן את יציבות המגדל כולו, ודורש השקעת משאבים אדירה כדי להציל את המגדל ולבססו כראוי. מדוע הוא מבקש להמשיך בעיסקה הלא מוצלחת שביצע גם אחרי שהנתונים ברורים לו?

ההלכה. אך לגופה של שאלה, לא מצא מקום להקל: 'תראה, יהודי ירא שמים, צריך לנהוג בכל תהלוכותיו על פי דרך התורה, ללא כחל ושרק. במקרה הזה אין ברירה – אלא להתקשר לרוכש להודיעו על הסדק שבמגדל. ההשלכות של זה לא משנות את צו התורה!'

האיש הוכה בהלם, אך ה'יראת שמים' שבו לא נתנה לו לנהוג אחרת. על אתר יצא למשרדו, וכתב לרוכש מכתב ארוך, בו הוא מספר על הסדק שיש במגדל ומסביר עד כמה הוא מסוכן, וכמובן - מעניק לרוכש את האופציה לפרוש מהעיסקה, תוך החזרת דמי הקדימה במלואם.

הרוכש קרא את המכתב, ועינו התעגלו בהלם. הוא אמנם לא ידע על הסדק המדובר, אך יותר מזה – הגילוי היה מוזר בעיניו. מה מניע את המוכר להודיע לו על כך? למה דווקא עכשיו? מה התחדש בסדק המדובר שלא היה ידוע לפני יום – יומיים?

החליט הרוכש להתייעץ עם עורך דינו, ואף עורך הדין הצטרף לתמיהה הרבה. הם התקשרו למוכר בניסיון לדלות עוד פרטים, אך המוכר פטר אותם בסתמיות כי החלו בלבן נקיפות מצפון, ורק ביקש כי יחזרו אליו עם תשובה במהירות...

במצח מקומט ממאמץ מחשבתי מרוכז, ישבו עורך הדין והרוכש והחלו להעלות השערות. לבסוף, נייער עורך הדין כמתוך חלום, משהו נצנץ במוחו. 'תשמע לי', לחש באוזני הרוכש, 'אני הבנתי מה קורה. הרי אנחנו קנינו את המגדל במחיר כדאי ומשתלם במיוחד, הלא כן?'

'אכן כן', הנהן הרוכש בראשו. 'תשמע לי, כנראה זה הסיפור: חמש דקות אחרי שחתם את העיסקה, החל המוכר לפקפק בכדאיותה עבורו. לפתע הבין כי מכר לנו את המגדל במחיר זול מדי... לכן הוא מבקש לחזור בו מהעיסקה, ומספר לנו סיפורים על סדקים...'

אם לעצתי תשמע', סיכם עורך הדין, 'אל תיפול במלכודת. לך עם העיסקה עד הסוף, אל תיבהל מסיפורי הסדקים... עשית עיסקה טובה, קנית מגדל במחיר מציאה – תישאר איתה עד הסוף, על אפו ועל חמתו של המוכר!'

באותו יום, נחתה על שולחנו של המוכר הודעה קצרה מהרוכש: 'אני ממשיך בעיסקה, אני יודע על הסדק אך לא נרתע. אנחנו ממשיכים בעיסקה

היה זה בבית מדרש חשוב במונסי שבארצות הברית, בו התכנס קהל גדול לשמוע דרשה בנושא 'העסקים בראי ההלכה', מפי הגאון רבי עזריאל טאובר שליט"א, מפיו שמענו את הסיפור. סמוך למועד ההרצאה נכנס לבית המדרש איש עסקים אמיד והצטרף לקהל המקשיבים.

השורה התחתונה של הדרשה היתה ברורה: גם אם איש לא יידע ולא יתפוס, יהודי אומר רק את האמת, אינו מכחד ואינו מסתיר. זו יראת שמים בסיסית, כי בורא עולם יודע היטב מה בלבו של כל אחד, ואלו סודות הוא מסתיר משותפיו העסקיים... אסור להציג מצג שווא, צריך להיות אמיתי. זו הוראת התורה!'

בדיוק באותו יום, בשעת בוקר מוקדמת, חתם איש העסקים האורח עיסקת ענק למכירת אחד המגדלים שבבעלותו, בסכום של לא פחות מארבעים מיליון דולר! רק לפני כמה שעות קיבל לידיו דמי קדימה בסך רבע מיליון דולר, אך לאחר דברי הרב – חש האורח כי הדברים כוונו ישירות אליו, והחלו נוקפים אותו ייסורי מצפון...

הוא קרב אל הרב, והחל בהקדמה: 'כבוד הרב, לא מכבר זכיתי לחזור בתשובה ולהתקרב לאור היהדות, ולאור זאת אינני בקי מספיק... אני איש עסקים ידוע ומצליח ב"ה, ואף זכיתי להחזיק על חשבוני חלוקת אוכל לנזקקים מדי שבוע, כמו גם פעילויות תמיכה רבות ונוספות...'

אחרי ההקדמה, המשיך ושאל: 'ראה נא כבוד הרב, אחרי דבריך, יש לי שאלה. בדיוק היום חתמתי עיסקת ענק, מכרתי את אחד המגדלים שבבעלותי לאיש עסקים נוכרי. הלה לא הצליח לגלות, כי בין הקומה ה-30 לקומה ה-44, ישנו סדק מסוכן המאיים על יציבות המגדל כולו... יתכן, כי לו היה יודע על כך - לא היה רוכש את המגדל במחיר הזה...'

לסיום, סיכם עד כמה השאלה הרת גורל: 'ראה נא כבוד הרב - השאלה היא גורלית לא רק עבורי, כי אם אני מבטל את העיסקה לא אוכל לסייע לנזקקים, לא אוכל לתמוך בעניים, כל החדש שלי מוטל על כף המאזניים... לפיכך, אני שואל את כבוד הרב, האם עליי לדווח על הסדק לרוכש המגדל - ולהסתכן שהעיסקה תבוטל, ואני אפסיד הרבה כסף שלא יאפשר לי לתמוך בתורה וחסד כרצוני, או שאני יכול להמשיך לשחק 'ראש קטן', כלא יודע ולא מכיר?'

הרב טאובר התרגש לנוכח הכנות, והתפעל מהמסירות להפסיד הון תועפות כדי להישאר ירא וחרד לדבר השם, ולנהוג בעסקיו על פי

"הוא מזהה את הנכות של האיש שלפניו, לא את מראה פניו שהתבגרו. עוד מבט מאומץ, ו... כן זה נח. אין ספק כלל..."

פרשת שבוע

הרב משה דיין

שמיטה בהר סיני

פרשת בהר פותחת בפסוק "וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר" וכבר חז"ל שואלים מה הדגש המיוחד כאן במצוות שמיטה שהתורה מציינת שפרשה זו נאמרה בסיני, והלא כל התורה כולה נאמרה למשה בסיני.

הגאון ר' איזיק חבר ועוד מפרשים מבארים בהקדים לבאר את ההבדל שאנחנו מוצאים בין עם ישראל שקיבל את תרי"ג המצוות בהר סיני, לשבע המצוות שאומות העולם נצטוו בהם מאז נח ובניו. ההבדל לא רק בכמות המצוות, (תרי"ג מול שבע) אלא במהות המצוות, המצוות שנצטוו בני נח, הם ניתנו לתיקון סדרי המדינה שיהיה העולם מנוהל כפי סידורו הטבעי. משא"כ בתרי"ג מצוות התורה, המצוות נתנו לנו כדי לרומם אותנו ולקדש אותנו, להתרומם מעל הטבעיים השיגורתיים שיש בבני אדם.

ובזה מבארים מדוע בעת יציאת ישראל ממצרים שידד הקב"ה את כל המערכות הטבע והראה עוצם כוחו בעולם, כי הקב"ה רצה לתת לנו את התורה הקדושה, וכוחה של תורה היא "הנהגה ניסית" ומאז הנהגתו עמנו בדרך חדשה "הנהגה ניסית". ולכן גם מצוות התורה הם מעל הטבע האנושי, להתגבר על הטבעיים. אבל אומות העולם שלא רצו לקבל את התורה נשארו עם ההנהגה הטבעית. שזה ג"כ השיא של השבע מצוות.

כשאנחנו מתבוננים במצוות המופיעות בפרשה אנחנו רואים כאן ליקוט של מצוות שכולם הם נגד גדרי הטבע, המצוה הראשונה היא מצות שבת הארץ בשנה השביעית, מיד אנשים מתקוממים "וכי תאמרו מה נאכל?".

ובהמשך איסור לקיחת ריבית, למה? ממה נתפרנס? וכן איסור אונאת דברים או הונאת ממון, זה נגד הטבע הרגיל אצל בני אדם, הרי אם יש הזדמנות ללחוץ את הקונה והוא ישלם את המחיר היותר גבוה למה להפסיד? וכן בהונאה בדיבור הרי זה מאוד קשה לא לתת איזו מילת גנאי לשני בכדי להעמיד אותו במקום.

גם מצוה זו של עבד עברי לנהוג בו כבוד ולא להשתעבד בו, זה נגד הטבע. האדם טוען הרי קניתי אותו ממש לעבד ולא כפועל, אם כן שיעבד כמו שצריך.

רק התורה באה ואומרת לנו: יהודים! קבלתם תורה, צריכה להיות לכם הנהגה אחרת, צריכים להתעלות מעל הטבעיים שיש בבני אדם, ולנהוג אחרת. כי את זה קבלנו "בהר סיני". שם בהר סיני קבלנו את התורה הקדושה למעלה מגדרי הטבע, קבלנו כוחות חדשים וחוקים, ראינו ניסים ונפלאות של הקב"ה עמנו, ואנחנו צריכים לדעת שבכדי שנשלים את עצמינו צריכים לעבוד על ההרגלים שיש באדם. וניתן לנו גם את הכח לעמוד מול גדרי הטבע הפשוטים ולהלחם בהם כי זה כוחה של התורה הקדושה.

ולכן בתחילת הפרשה מדגיש הכתוב "וידבר ה'...בהר סיני" גם כאשר נראה בפרשה זו ציונים שהם היפך גדרי הטבע הפשוטים, אל לנו לחשוב איך נעמוד בזה, לזה פותח הכתוב שפרשה זו נאמרה שם בסיני. ושם קבלנו את הכוחות והיכולות לעמוד גם מול הדברים שנראים כסותרים את טבעי האנוש.

פינת ההלכה

הרב רועי גנון

מנהגי ל"ג בעומר

א. נוהגים להרבות בשמחה ביום ל"ג בעומר והטעם הוא מפני שיש אומרים שזה יום פטירתו של רבי שמעון בר יוחאי ואף על פי שיום פטירת הצדיקים זהו יום עצוב ויום שצריך לעשות בו חשבון נפש על זה שהצדיק הלך מכל מקום יום פטירת רבי שמעון בר יוחאי יוצא מן הכלל מכיוון שהרומאים רדפו אחרי רבי שמעון להרגו והוא ברח ונעשה לו נס במערה (שגדלו לו שם חרובים) והרומאים לא הצליחו להורגו לזכר הנס שניצל קבוע יום פטירתו יום שמחה.

ב. גם רבי שמעון בעצמו רצה שיעשו יום שמחה ביום פטירתו, וביום שרבי שמעון נפטר הוא גילה את האדרא זוטא ששם נתגלו סתרי תורה ובאדרא זוטא שכתב נתקנו העולמות העליונים וגם הבית כולו היה אש סביב בזמן שגילה את סודות התורה ובאותו יום כל שנה מתגלים ומתעוררים כל מעשיו שעשה ולכן עושים יום שמחה ומשתה.

ג. יש אומרים שביום ל"ג בעומר רבי שמעון לא נפטר והשמחה הגדולה שיש ביום הזה משום שרבי עקיבא (אחר שנפטרו עשרים וארבע אלף תלמידיו) הלך וסמך את חמשת תלמידיו האחרונים וביניהם היה רבי שמעון וזה מה שכתוב יום 'שמחת' רשב"י ולא יום 'שמת' רשב"י.

ד. ויש אומרים שהשמחה ביום ל"ג בעומר זה משום שבאותו היום פסקו למות תלמידי רבי עקיבא (אולם לדעת מרן השולחן ערוך תלמידי רבי עקיבא פסקו למות ביום לד' בעומר ולכן לפי דעת השולחן ערוך ביום לד' בעומר מסתיימים דיני האבלות שנוהגים בימי הספירה). יש עוד טעמים מדוע מרבים בשמחה ביום ל"ג בעומר ומדוע יום זה נקרא יום ההילולא של רבי שמעון ואין כאן המקום להאריך.

ה. ביום ל"ג בעומר אין אומרים תחנון ונפילת אפים בין בשחרית בין במנחה וכן אין אומרים בתפילת שחרית (למנהג הספרדים ועדות המזרח) מזמור "יענך ה' ביום צרה" וכן אין אומרים בתפילת שחרית מזמור "תפילה לדוד הטה אלוהי אונך ענני", אולם מנהג האשכנזים למרות שאין אומרים תחנון ונפילת אפים מ"מ אומרים בתפילת שחרית את המזמור "יענך ה' ביום צרה".

ו. גם ביום ל"ב בעומר אין אומרים תחנון ונפילת אפים בתפילת מנחה.

ז. אף על פי שלמנהג הספרדים ועדות המזרח וכן מרן בשולחן ערוך כתב שרק ביום ל"ד מסתיימים דיני האבלות שנוהגים בעומר מכל מקום ביום ל"ג בעומר לכבוד שמחת מצוה של רבי שמעון בר יוחאי מותר לשמוע שירים (אולם שאר מנהגי אבלות שנוהגים כגון: תספורת, וחתונה וכו' עדין לא מותר אלא דווקא ביום לד' בבוקר אחר הנץ החמה).

ח. יש שנוהגים לערוך לימוד בליל ל"ג בעומר ולומדים שבחי רבי שמעון בר יוחאי שמפוזרים בש"ס ולומדים גם בזוהר הקדוש, וכן נוהגים לקרוא ספר האדרא זוטא (שאותו הוא גילה ביום פטירתו ובסוף האדרא מסופר כיצד רשב"י נפטר ואיך קברו אותו) ומנהג יפה הוא. יש שנוהגים לעשות מדורות אש לזכר רבי שמעון וזהו זכר שביום שנפטר הבית כולו הוקף אש וגם בשעת פטירתו המיטה הייתה עולה באויר ואש היה לוהט לפני המיטה.

ט. כל ההיתר לשמוע שירים ביום ל"ג בעומר הוא רק לכבוד שמחת רבי שמעון (אולם דווקא שירים מותר אבל שאר מנהגי אבלות לדעת הספרדים ועדות המזרח וכן דעת מרן השולחן ערוך מסתיימים דיני אבלות ביום ל"ד לעומר בבוקר אחר נץ החמה) מ"מ אין לשמוע סתם שירים לבד אלא רק ביום ל"ד לעומר בבוקר.

י. לסיכום: ביום לב' בעומר אין אומרים תחנון ונפילת אפים בתפילת מנחה, וכן אין אומרים ביום ל"ג בעומר תחנון ונפילת אפים בין בשחרית בין במנחה ומנהג הספרדים לא לומר בתפילת שחרית מזמור "יענך ה' ביום צרה" ומזמור "תפילה לדוד הטה אלוהי אונך ענני" אבל האשכנזים נוהגים לומר מזמור "יענך ה' ביום צרה" בתפילת שחרית.

עיר וקדיש מן שמיא נחית

נ"י לא תשכח מפ"י זרעו

מוסדות אור דוד שמחים להזמין את הקהל הרחב

להילולת
התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי
זכותו יגן עלינו

שתתקיים אי"ה ביום חמישי יח' אייר התשע"ט
23.5.19 למיניגם בשעה 20:30
בהיכל ישיבתנו הקדושה המכבים 108 ב"ב
בהשתתפות

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

הרב מיכאל מזוז שליט"א
משגיח הישיבה

ורבנים חשובים

מנחה הערב

הרב שמעון פרץ הי"ו

את הערב ינעים

הזמר שמעון משעלי ותזמורתו

בואו בהמוניכם לערב
מהנה ובלתי נשכח

הכניסה לנשים
מרחוב שלש השעות

כיבוד
קל

ההילולה תעובר בנקודת
הלוין בשעה 20:30 בערב